

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0188

Uwięzienie działaczy na rzecz prac człowieka i praw pracowniczych w Algierii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie uwięzienia obrońców praw pracowniczych i praw człowieka w Algierii (2015/2665(RSP))

(2016/C 346/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje dotychczasowe rezolucje w sprawie Algierii, zwłaszcza rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie wolności prasy w Algierii ⁽¹⁾ i rezolucję z dnia 10 października 2002 r. w sprawie zawarcia z Algierią układu o stowarzyszeniu ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa – stanowisko PE w sprawie sprawozdań z postępów za rok 2012 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa,
- uwzględniając oświadczenie Unii Europejskiej z dnia 13 maja 2014 r., wydane po ósmym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE-Algia,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 15 maja 2012 r., skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, zatytułowany „W sprawie realizacji nowej europejskiej polityki sąsiedztwa” (JOIN(2012)0014),
- uwzględniając notatkę prasową Komisji z marca 2014 r., dotyczącą europejskiej polityki sąsiedztwa w 2013 r. i poświęconą Algierii,
- uwzględniając oświadczenie Rady Europejskiej z czerwca 2011 r. w sprawie południowego sąsiedztwa,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez wysoką komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay w czasie jej wizyty w Algierii we wrześniu 2012 r.,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Algierią, który wszedł w życie w dniu 1 września 2005 r.,
- uwzględniając art. 2 wspomnianego układu o stowarzyszeniu, stanowiący, że poszanowanie zasad demokracji i podstawowych praw człowieka ma inspirować politykę wewnętrzną i międzynarodową stron oraz stanowi istotny element układu,
- uwzględniając konstytucję Algierii, przyjętą w referendum w dniu 28 listopada 1996 r., w szczególności jej art. 34–36, 39, 41 i 43,
- uwzględniając wydane w dniu 5 sierpnia 2012 r. sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów UE w sprawie wyborów parlamentarnych w Algierii,
- uwzględniając unijne wytyczne dotyczące obrońców praw człowieka,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, których Algieria jest stroną,

⁽¹⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 567.

⁽²⁾ Dz.U. C 279 E z 20.11.2003, s. 115.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0076.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 87 dotyczącą wolności związkowej i ochrony praw związkowych, z 1948 r., i Konwencję MOP nr 98 dotyczącą stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, z 1949 r.,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając art. 135 ust. 5 oraz art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w Algierii w ostatnim czasie doszło do protestów przeciwko bezrobociu; mając na uwadze, że władze Algierii uznają żądania protestujących za uzasadnione; mając jednak na uwadze, że przez ostatnie cztery lata obrońcy praw człowieka, w tym obrońcy praw pracowniczych, zwłaszcza na południu Algierii, spotykają się z groźbami, obelgami i maltretowaniem oraz nękaniami w postaci postępowań sądowych na tle eskalacji protestów gospodarczych, społecznych i środowiskowych, przy czym działania te szczególnie nasiliły się od początku 2015 r.;
- B. mając na uwadze, że Mohamed Rag, obrońca praw pracowniczych z krajowego komitetu obrony praw bezrobotnych (*Comité National pour la Défense des Droits des Chômeurs*, CNDDC) w mieście Al-Aghwat, został aresztowany w dniu 22 stycznia 2015 r. i skazany na karę 18 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 20 000 dinarów algierskich (DZD) za „napaść na funkcjonariusza organów bezpieczeństwa wykonującego obowiązki służbowe”, a także mając na uwadze, że wyrok ten został potwierdzony w postępowaniu odwoławczym w dniu 18 marca 2015 r.;
- C. mając na uwadze, że w dniu 28 stycznia 2015 r. w Al-Aghwat ośmiu obrońców praw pracowniczych, członków CNDDC (Khencha Belkacem, Brahim Belelmi, Mazouzi Benallal, Azzouzi Boubakeur, Korini Belkacem, Bekouider Faouzi, Bensarkha Tahar i Djaballah Abdelkader), zostało aresztowanych, kiedy zgromadzili się przed budynkiem sądu, domagając się zwolnienia Mohameda Raga; mając na uwadze, że tych ośmiu działaczy skazano następnie w marcu na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu na sześć miesięcy i nałożono na nich grzywny po 5 000 DZD za „niedozwolone/nielegalne zgromadzenie” i „wywieranie presji na decyzje sądu”;
- D. mając na uwadze, że w Al-Aghwat w czasie rozprawy przeciwko wspomnianym działaczom CNDDC, która odbyła się w dniu 11 marca 2015 r., rozmieszczono niezwykle dużą liczbę policjantów, uniemożliwiając publiczności i świadkom obrony wejście na salę rozpraw, a także mając na uwadze, że poza salą rozpraw policja aresztowała (a następnie zwolniła) prawie 50 pokojowych demonstrantów wyrażających solidarność z dziewięcioma więźniami;
- E. mając na uwadze, że pomimo zniesienia stanu wyjątkowego w lutym 2011 r. po fali masowych protestów prodemokratycznych w prawie i w praktyce utrzymano restrykcje dotyczące pokojowych zgromadzeń, zwłaszcza dekret z dnia 18 czerwca 2001 r., na mocy którego nadal zakazuje się demonstracji publicznych w Algierze, oraz ustawę 91-19 z dnia 2 grudnia 1991 r. w sprawie zebrań i demonstracji publicznych, która uniemożliwia zorganizowanie jakiegokolwiek wydarzenia publicznego bez uzyskania uprzedniego zezwolenia; mając na uwadze, że minister spraw wewnętrznych rzadko wydaje zezwolenia na zgromadzenia publiczne;
- F. mając na uwadze, że osoby uczestniczące w demonstracjach, na które nie wydano zezwolenia, mogą być ścigane i grozi im wyrok pozbawienia wolności od dwóch miesięcy do pięciu lat, zgodnie z art. 99 i 100 algierskiego kodeksu karnego; mając na uwadze, że w styczniu 2014 r. – kiedy upływał termin rejestracji nowych stowarzyszeń – wszystkie stowarzyszenia, których wnioski nie zostały przyjęte, uznano za nielegalne; mając na uwadze, że pokojowe protesty niejednokrotnie są rozpraszane przez policję przy użyciu siły, a czasem wręcz przemocy, natomiast pokojowi manifestanci mogą być aresztowani jeszcze przed demonstracją, by uniemożliwić jej zorganizowanie;
- G. mając na uwadze, że w 2014 r. rząd Algierii wprowadził prodemokratyczne zmiany w konstytucji i obiecał dalsze reformy mające służyć ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że wdrażanie tych reform jest jak dotąd niezadowolające;
- H. mając na uwadze, że w marcu 2015 r. czterech kolejnych działaczy, członków CNDDC w mieście Al-Wadi (Rachid Aouine, Youssef Sultani, Abdelhamid Brahim i Ferhat Missa), zostało aresztowanych pod zarzutem nakłaniania do zgromadzenia; mając na uwadze, że dwóch z nich uniewinniono, jednak Rachida Aouine’a skazano, a Youssef Sultani ma odpowiadać przed sądem z wolnej stopy;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- I. mając na uwadze, że w styczniu 2012 r. weszła w życie nowa ustawa o stowarzyszeniach (12-06), nakładająca ograniczenia na organizacje pozarządowe i grupy społeczeństwa obywatelskiego, dotyczące ich zakładania, funkcjonowania, rejestracji i dostępu do funduszy z zagranicy; mając na uwadze, że ustawa za przestępstwo uznaje również udział w stowarzyszeniach niezarejestrowanych, zawieszonych i rozwiązanych, zagrożony karą pozbawienia wolności do sześciu miesięcy i wysoką grzywną, co uniemożliwia korzystanie z wolności zrzeszania się;
- J. mając na uwadze, że chociaż ustawa 90-14 z dnia 2 czerwca 1990 r. w sprawie warunków wykonywania praw związkowych zezwala pracownikom na tworzenie związków zawodowych bez konieczności uzyskania zezwolenia, wyłącznie po pisemnym powiadomieniu władz, to w niektórych przypadkach władze odmówiły potwierdzenia odbioru powiadomienia, bez czego związek zawodowy nie może legalnie reprezentować pracowników;
- K. mając na uwadze, że Algieria, w odniesieniu do której w czerwcu 2014 r. rozpoczęto kontrolę stosowania konwencji MOP nr 87, została oceniona przez ekspertów MOP w kilku sprawozdaniach jako państwo naruszające prawa pracowników do strajku i do tworzenia związków zawodowych zgodnie z własnym wyborem;
- L. mając na uwadze, że w 2012 r. rozpoczęły się negocjacje dotyczące planu działania między UE a Algierią w ramach EPS; mając na uwadze, że Komisja uznała wprawdzie, iż w interesie obu stron leży wzmacnianie dialogu i współpracy w sprawach dotyczących bezpieczeństwa i sprawach regionalnych, jednak w marcu 2014 r. wyraziła zaniepokojenie brakiem niezawisłości wymiaru sprawiedliwości oraz pogarszaniem się w Algierii sytuacji w zakresie wolności stowarzyszeń, zgromadzeń i wypowiedzi;
- M. mając na uwadze, że od stycznia 2014 r. Algieria jest członkiem Rady Praw Człowieka ONZ;
1. wyraża zaniepokojenie z powodu aresztowania i zatrzymania działaczy: Rachida Aouine'a, Mohameda Raga, Khenchy Belkacema, Brahimiego Belemiego, Mazouziego Benallala, Azzouziego Boubakeura, Koriniego Belkacema, Bekouidera Faouziego, Bensarkhy Tahara i Djaballaha Abdelkadera, ponieważ zostali zatrzymani, mimo że na ich działalność w pełni zezwala algierskie prawo i ratyfikowane przez Algierię międzynarodowe instrumenty dotyczące praw człowieka; wzywa do ich uwolnienia i do oczyszczenia ich z wszelkich zarzutów;
  2. przypomina, że Algieria jest związana art. 2 układu o stowarzyszeniu, który stanowi, że istotnym elementem układu jest poszanowanie zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka, Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów, oraz że Algieria ma w związku z tym obowiązek poszanowania powszechnych praw człowieka, w tym wolności zgromadzeń i stowarzyszeń;
  3. uważa, że nękanie i zastraszanie obrońców praw pracowniczych i praw człowieka, w tym na poziomie wymiaru sprawiedliwości, nie jest praktyką zgodną z postanowieniami deklaracji ONZ o obrońcach praw człowieka;
  4. uważa, że prawo do sprawiedliwego procesu i zapewnienie minimalnej gwarancji praw do obrony wszystkim aresztowanym, w tym obrońcom praw człowieka i praw pracowniczych, jest zgodne z art. 14 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, ratyfikowanego przez Algierię;
  5. wzywa też władze algierskie, aby zapewniły i zagwarantowały prawo do wolności wypowiedzi, stowarzyszeń i pokojowych zgromadzeń oraz poczyniły odpowiednie kroki w celu zapewnienia działaczom społeczeństwa obywatelskiego i obrońcom praw człowieka bezpieczeństwa i ochrony, a także swobody prowadzenia zasadnej i pokojowej działalności;
  6. przypomina o zaleceniu dla rządu algierskiego, wydanym przez specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. promocji i ochrony prawa do wolności opinii i wypowiedzi, aby uchylić dekret z dnia 18 czerwca 2001 r. zakazujący pokojowych protestów i wszelkich form publicznych manifestacji w Algierze oraz wprowadzić system zwykłego powiadamiania o publicznych manifestacjach zamiast wymogu uzyskania uprzedniej zgody;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

7. wzywa władze algierskie do uchylecia ustawy nr 12-06 o stowarzyszeniach i do podjęcia rzeczywistego dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, mający na celu sformułowanie nowej ustawy, zgodnej z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka i z algierską konstytucją;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od 2012 r. 12 organizacji związkowych otrzymało licencję; przypomina, że formalności administracyjne nie mogą służyć odmawianiu przyznania statusu prawnego niezależnym związkom zawodowym, które próbują działać poza istniejącymi organizacjami związkowymi; wzywa władze algierskie, aby zezwoliły nowym związkom zawodowym na legalną rejestrację oraz przestrzegały konwencji wdrażanych przez MOP, które zostały ratyfikowane przez Algierię, szczególnie Konwencji nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych oraz Konwencji nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych;
9. docenia fakt, że Algieria ratyfikowała większość międzynarodowych aktów prawnych dotyczących praw człowieka; zachęca do zwiększonego zaangażowania i lepszej współpracy władz algierskich z ONZ, w szczególności Międzynarodową Organizacją Pracy i Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka; wzywa władze algierskie do współpracy w ramach specjalnych procedur ONZ, w tym poprzez zapraszanie specjalnych sprawozdawców oraz uwzględnianie ich zaleceń; wzywa też Algierię do aktywnej współpracy w ramach mechanizmów Unii Afrykańskiej dotyczących praw człowieka, w szczególności ze specjalnym przedstawicielem ds. obrońców praw człowieka;
10. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie UE do zapewnienia stosowania wobec Algierii jasnej i opartej na zasadach unijnej polityki, obejmującej dialog dotyczący praw człowieka zgodnie ze strategicznymi ramami UE dotyczącymi praw człowieka i demokracji; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie UE do zadbania o merytoryczny charakter prowadzonego z Algierią dialogu dotyczącego polityki, bezpieczeństwa i praw człowieka we wszystkich trzech wymiarach i w związku z tym wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do określania jasnych poziomów referencyjnych i wskaźników służących monitorowaniu celów UE i ocenie postępów w dziedzinach takich jak prawa człowieka, bezkarność, wolność stowarzyszeń, zgromadzeń i wypowiedzi, praworządność oraz sytuacja obrońców praw człowieka w Algierii;
11. apeluje do władz algierskich, wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz ESDZ o włączenie obszernego rozdziału dotyczącego praw człowieka do przyszłego planu działania UE-Algieria, co stanowiłoby wyraz zdecydowanej woli politycznej, by wspólnie czynić postępy, *de iure* i *de facto*, w zakresie promocji i ochrony praw człowieka zgodnie z algierską konstytucją oraz podpisanymi przez Algierię międzynarodowymi aktami prawnymi dotyczącymi praw człowieka i afrykańskimi instrumentami regionalnymi dotyczącymi praw człowieka; uważa, że w planie działania UE-Algieria należy przyjąć szczegółowe cele dotyczące praw człowieka, w połączeniu z harmonogramem reform, które Algieria powinna przeprowadzić, przy istotnym zaangażowaniu niezależnego społeczeństwa obywatelskiego; wzywa do określenia wskaźników służących obiektywnej i regularnej ocenie sytuacji w zakresie praw człowieka w Algierii;
12. wzywa ESDZ i państwa członkowskie, aby ściśle monitorowały wszelkie procesy i postępowania sądowe przeciw obrońcom praw człowieka i praw pracowniczych, wysyłając na rozprawy przedstawicieli delegatur UE i ambasad państw członkowskich w Algierze, oraz zdawały sprawę Parlamentowi;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Delegaturze UE w Algierze, rządowi Algierii, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.